

At arbejde med døden

”Når man arbejder tæt med døden er det svært at holde følelserne ude” fortæller Nana Hviid

Af Alberte Hviid

Nana Hviid er vokset op i Humlebæk med far, mor og lillebror men familien flytter til Holte da Nana bliver 6 år.

”min mor arbejdede meget, og min far så jeg ikke så meget”

Da Nana bliver 10 bliver hendes forældre skilt. Da hun fortæller om det får hun et trist blik i øjet.

Hendes far flyttede langt væk fra venner, skole og familie, derfor var hun kun hos ham 2 hverdage om ugen og resten af tiden hos hendes mor.

Nana brugte meget af sin ungdom på heste og ridning

”Jeg har i min hestekarriere ejet 3 heste” Hun smiler mens hun fortæller om det.

”Det var ulovligt at bo der og jeg havde det så dårligt med det”

Da Nana flyttede hjemmefra, flyttede hun sammen med to drenge i en Lejlighed i, indre by.

Det var en kontorlejlighed og ulovligt at sove der så derfor boede hun der kun 9 måneder og flyttede derefter sammen med en veninde i en ikke-ulovlig lejlighed på Frederiksberg.

”Jeg ville gerne være sygeplejerske ligesom min moster”

Nana læste på Herlev Sygeplejeskole og der mødte hun også Lars som nu er hendes mand gennem 17 år og far til hendes to børn. De har kendt hinanden i 23 år.

Det tager 3 år og 7 måneder at blive uddannet på Herlev Sygepleje Skole.

Da hun bliver stillet et spørgsmål om hvordan det kan være hun har valgt at arbejde med kræft ser hun taknemmelig ud.

Efter en stund har hun sit svar

”Jeg syntes det var det værste der kunne ske for en person, og tænkte at jeg måtte vide så meget så muligt om det værste der kunne ske for en person”

Nana står på sit kontor og arbejder

På Nanas arbejde er ingen dag ens. Nogle gange er de meget travle og hun skal blive der længere tid (det er de fleste dage) og andre gange er der ikke så meget så hun kan tage tidligere fri (det er de færreste dage).

Hun fortalte mig en historie om en patient hun aldrig havde glemt.

Patienten var meget syg og havde ikke mere end et par dage tilbage, så Nanas arbejde var at gøre hendes afsked så rar for hende så muligt.

Det eneste patienten kunne finde på var en tår saftvand. Og det var det hun fik.

En af hendes sidste dage var det bedste hun kunne få en tår saftvand.

Hun har lagt hovedet helt tilbage mens hun fortæller.

”Selvom det er en trist historie, er det ikke fordi jeg tænker tilbage og bliver ked af det”

Nana har været sygeplejerske i 16 år og skiftede til at være afdelings leder derefter som hun nu har været i 7 år.

På hendes arbejde nu er hun leder over 65 mennesker men er i gang med at finde en kollega hun kan dele ansvaret med.

Når Nana kommer hjem, er hun træt men finder stadig et overskud til at gå ture, bage kage og være sammen med familien.

”En ting jeg har lært af at arbejde med det jeg gør, er at skelne mellem hvad der betyder noget og hvad der ikke gør”

Fordi når man har et job som Nanas for man konstant sat tingene i perspektiv.

”det er svært at gå hjem og være sur over en opvask når man lige har oplevet nogen miste en ven eller familie”

I fremtiden hvis hun bliver træt af at være leder på Herlev er hendes plan at fortsætte med at arbejde med kræft eller kræftpatienter.

En drøm Nana har i fremtiden er at arbejde i Sundhedsstyrelsen eller Kræften bekæmpelse.

Men lige nu er hun helt tilfreds med hvor hun er.

Da Nana boede i Humlebæk, boede hun i et stråtags hus ud til vandet

Hendes lillebror hedder Kasper og er 4 år yngre end hende.

Da Nana var ung elskede hun at lytte til ABBA og George Micheal.

Nana har to børn. En pige på 14 og en dreng på 17

Hun bor nu i en lejlighed med hele familien.

